

c. På långhusets södra vägg, 1,15 m V om det östra fönstret, 1,45 m ovanför golvet. Längd 10 cm. Runornas höjd 4 cm.

Inskrift:

b - mik

5

Till läsningen: Mellan r. 1 (förmodligen **b**) och r. 2 är dubbelt runavstånd. Det är därför tveksamt om de båda runorna över huvud skall läsas samman. Tecknet 2 består av en huvudstav med två bistavar, den översta, nära toppen, liknar en lågt ansatt ensidig **t**-bistav eller en övre **o**-bistav eller högt ansatt **a**-bistav, den nedre en dubbelsidig **a**- eller nedre **o**-bistav; förvanskad runa eller bomärke? R. 3–5 är säkra. De kan formellt uttrycka pers. pron. *migh*, men det ger ingen klar mening åt inskriften.

Inskrifternas postquem är kyrkans byggnadstid omkring 1200, förmodligen är de åtskilligt yngre.

191. Mästerby kyrka

Pl. 44

Litteratur: F 181: 2: 1, W 34. C. W. Pettersson t. Riksantikvarien 19.11.1922 (ATA); B. Th[ordema]n, Anmälan 29.7.1926 (ATA); E. Floderus, Besiktningsrapport 19.3.1933 (ATA); O. v. Friesen, Anteckningar 1936 (UUB), s. 11; E. Wessén, Brev t. O. v. Friesen 6.2.1937 (ATA); Sveriges kyrkor, Gotland bd 3 (1942), s. 176; E. Svärdström, Svensk medeltidsrunologi (i Rig 1972), s. 85.

Runinskrift på insidan av dörren till kyrkans nordportal. Inskriften är inskuren i den högra, bredaste ekplankan, ca 1,35 m ovanför dörrens nederkant.

Den tidigaste uppteckningen av inskriften gavs Riksantikvarieämbetet 1926 av Bengt Thordeman. Denne hade förmodligen fått sin uppmärksamhet fäst på inskriften genom artisten C. W. Pettersson, som i samband med restaureringsarbeten 1922 funnit – förutom runstensfragmentet G 188 – »runor inristade i den upptagna norra dörren, likaså ristningar på norra korväggen av runor [G 190: a] skepp m. m.» (skrivelse 19.11.1922). Inskriften granskades 1936 av O. v. Friesen och 1944 av E. Wessén.

Runorna är ristade med vass kniv, »linjerna är mycket fina och smala» konstaterar Wessén. Inskriftens längd är 32 cm, runornas höjd 5–6 cm.

Inskrift:

moyar : hafin : ipra : byn : reta

5

10

15

20

»Flickor, förrätta er bön på ett riktigt sätt.»

Till läsningen: Alla runor är tydliga och säkra. Runorna **t**, **o** och **n** har dubbelsidiga bistavar men **a**-runan ensidig bistav.

E. Floderus', O. v. Friesens och E. Wesséns läsningar överensstämmer helt med ovanstående.

Portalen anses ha varit den ursprungliga långhusportalen, som – efter det att huvudingången förlagts till tornets sydsida – fått sin nuvarande placering och blivit kvinnoingång. Det skedde vid 1200-talets mitt och textinnehållet bekräftar, att denna tidpunkt är ristningens postquem.

Båtels, Mästerby sn, se G 188